

บทที่ 2
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกันจะมีความวิตกกังวลแตกต่างกันหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2534 ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 จากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้:

ขั้นที่ 1 สํารวจจำนวนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครมีจำนวนทั้งสิ้น 108 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมดประมาณ 73,682 คน (ข้อมูลจากสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2533)

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้อ้อมุมหากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากวิธีการของ Taro Yamane (Yamane 1967) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ให้ความคลาดเคลื่อนเป็นร้อยละ .05 และให้สัดส่วนของประชากร (π) เป็นร้อยละ .05 โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

- n = ขนาดของกลุ่มประชากร
N = กลุ่มประชากรจริง
e = ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างเท่าที่จะยอมรับได้ในขั้นนี้ให้ .05

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{73682}{1 + 73682(.05)^2} \\
 &= \frac{73682}{1 + 184.21} \\
 &= \frac{73682}{185.21} \\
 &= 397.82
 \end{aligned}$$

เพื่อให้สะดวกในการเก็บข้อมูล จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน

ขั้นที่ 3 วิธีการที่ใช้สุ่มกลุ่มตัวอย่างนั้นใช้โรงเรียนในท้องที่การศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีทั้งสิ้น 8 เขต คูภาคผนวก ก. (ข้อมูลจากเอกสารแสดงจำนวนโรงเรียนตามเขตบริการการศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2533) โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ออกมาที่ท้องที่การศึกษาละ 1 โรงเรียน

ขั้นที่ 4 หลังจากสุ่มได้โรงเรียนทั้ง 8 โรงเรียนแล้ว ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายเพื่อเลือกห้องเรียนในระดับชั้น ม.4 ม.5 และ ม.6 ออกมาชั้นละ 1 ห้องเรียน

ขั้นที่ 5 ขั้นตอนต่อไปคือ สุ่มนักเรียนจากห้องเรียนให้ได้จำนวนนักเรียนชาย-หญิง โรงเรียนละ 50 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามท้องที่การศึกษา โรงเรียน และเพศ

ท้องที่การศึกษา	โรงเรียน	เพศ		
		ชาย	หญิง	รวม
1	วัดน้อยนพคุณ	25	25	50
2	ชานนาเวชวิทยา	25	25	50
3	สันติราษฎร์วิทยาลัย	25	25	50
4	สุรศักดิ์มนตรี	25	25	50
5	บางกะปิ	25	25	50
6	สุวรรณารามวิทยาคม	25	25	50
7	แจรงร้อนวิทยา	25	25	50
8	วัดรางบัว	25	25	50
	รวม	200	200	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ได้แก่

1. แบบวัดบทบาททางเพศ
2. แบบวัดความวิตกกังวล

แบบวัดบทบาททางเพศ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในครั้งนี้เป็นของ จันทิกา ทิมากร (จันทิกา ทิมากร 2534) มิได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแต่อย่างใด โดยแบบวัดนี้ได้พัฒนามาจากแบบวัดคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของชาย และหญิงไทยในปัจจุบันของ นิตยกุล อรรถนุพรรณ (นิตยกุล อรรถนุพรรณ 2529) ซึ่งแปลและเรียบเรียงมาจากแบบวัดบทบาททางเพศในต่างประเทศ 3 ฉบับ คือ Bem Sex Role Inventory (BSRI) Personal Attributes Questionnaire (PAQ) และ Adjective Check List (ACL)

ลักษณะของแบบวัด

แบบวัดบทบาททางเพศนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 39 ข้อ นำมาจัดเรียงข้อสลับกัน แบ่งเป็น

- แบบวัดลักษณะความเป็นชาย 13 ข้อ เป็นข้อกระทงที่เป็นลักษณะพึงปรารถนาของชายมากกว่าหญิง (Masculinity Items)
- แบบวัดลักษณะความเป็นหญิง 13 ข้อ เป็นข้อกระทงที่เป็นลักษณะพึงปรารถนาของหญิงมากกว่าชาย (Femininity Items)
- แบบวัดที่เป็นกลาง 13 ข้อ เป็นข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นกลาง (Neutral Items) ประกอบข้อกระทงทางบวกและทางลบเรียงข้อสลับกัน

วิธีการตอบแบบวัด

เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 7 ระดับคือ

1. น้อยที่สุด	2. น้อย	3. ค่อนข้างน้อย
4. ปานกลาง	5. ค่อนข้างมาก	6. มาก
7. มากที่สุด		

ผู้ตอบจะต้องพิจารณาว่าข้อความในแต่ละข้อความตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด (ดูภาคผนวก ข.)

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด
1	เฮื่อเพื่อ							
2	ประหัด							

เกณฑ์ในการให้คะแนน

การให้คะแนนแต่ละข้อแบ่งออกเป็น

คำตอบ	คะแนนที่ได้
มากที่สุด	7
มาก	6
ค่อนข้างมาก	5
ปานกลาง	4
ค่อนข้างน้อย	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

สำหรับแบบวัดที่เป็นกลาง 13 ข้อนั้น ไม่มีคะแนน แต่มีข้อกระทงนี้ไว้เพื่อป้องกันการ
ลำเอียงในการตอบ

การแปลผลคะแนน

ใช้แนวทางการแปลผลคะแนนตามแนวคิดของ Bem (Bem 1978) โดยคิดคะแนนแยก
ระหว่างข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นชาย และข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นหญิง การ
คิดคะแนนนั้น ทำโดยหาค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่างในข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นชาย
และข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นหญิงของแต่ละคน จากนั้นนำค่าเฉลี่ยคะแนนทั้งหมดมาหาค่า
มัชฌิมฐาน (Median) แล้วใช้ค่ามัชฌิมฐานที่ได้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกบทบาททางเพศได้เป็น 4
กลุ่ม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงการแปลผลคะแนนลักษณะบทบาททางเพศ โดยอาศัยเทคนิคการแบ่งกลุ่มจาก
ค่ามัธยฐานของค่าเฉลี่ยคะแนนจากกลุ่มตัวอย่าง (Median Split Technique)

		ลักษณะความเป็นหญิง	
		ต่ำกว่าค่ามัธยฐาน	สูงกว่าค่ามัธยฐาน
ลักษณะ ความเป็น ชาย	ต่ำกว่าค่า มัธยฐาน	กลุ่มที่มีลักษณะต่ำทั้งความ เป็นชายและเป็นหญิง (Undifferentiated)	กลุ่มที่มีลักษณะความเป็น หญิงสูงลักษณะเด็ว (Femininity)
	สูงกว่าค่า มัธยฐาน	กลุ่มที่มีลักษณะความเป็น ชายสูงลักษณะเด็ว (Masculinity)	กลุ่มที่มีลักษณะสูงทั้งความ เป็นชายและเป็นหญิง (Androgyny)

จากการแปลผลด้วยเทคนิคดังกล่าว สามารถนำกลุ่มตัวอย่างมาจัดกลุ่มใหม่ได้ 4 กลุ่ม
ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มที่มีลักษณะความเป็นหญิงสูง (Femininity) คือกลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็น
หญิงสูงลักษณะเด็ว แต่มีลักษณะความเป็นชายต่ำ
2. กลุ่มที่มีลักษณะความเป็นชายสูง (Masculinity) คือกลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็น
ชายสูงลักษณะเด็ว แต่มีลักษณะความเป็นหญิงต่ำ
3. กลุ่มที่มีลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) คือ
กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนสูงทั้งลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง
4. กลุ่มที่มีลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferen-
tiated) คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนต่ำทั้งลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง

การหาค่าความตรงและความเที่ยงของแบบวัดบทบาททางเพศ
(Validity and Reliability)

การหาค่าความตรง (Validity) ใช้ประเมินระดับความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบวัดลักษณะความเป็นชายและแบบวัดลักษณะความเป็นหญิง โดย ฉันทิกา ทิมากร นำมาตรวัดของแบบวัดลักษณะความเป็นชาย และมาตรวัดลักษณะความเป็นหญิงมาหาคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละกลุ่ม แล้วทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยสถิติ t-test พบว่า ข้อกระทงที่มีลักษณะของแต่ละเพศจะมีคะแนนสูงกว่าข้อกระทงที่เป็นลักษณะของเพศตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบสามารถจำแนกลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ของกลุ่มตัวอย่างได้จริง ดังแสดงตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อกระทงวัดลักษณะความเป็นชายและข้อกระทงวัดลักษณะความเป็นหญิง จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง (ฉันทิกา ทิมากร 2534)

ข้อกระทง	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย ประเมินว่าเป็นลักษณะ ที่พึงปรารถนาของชายไทย	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ประเมินว่าเป็นลักษณะ ที่พึงปรารถนาของหญิงไทย
ข้อกระทงแสดงลักษณะความ เป็นชาย (Masculinity Items)	5.33	4.00
ข้อกระทงแสดงลักษณะความ เป็นหญิง (Femininity Items)	4.34	5.59
ค่าความแตกต่าง	0.99	1.59
ค่า t	15.39***	8.71***

*** $p < .001$

การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดบทบาททางเพศ ฉันทิกา ทิมากร (ฉันทิกา ทิมากร 2534) ได้นำแบบมาหาค่าความเที่ยง กับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ จำนวน 60 คน เป็นชาย 30 คน เป็นหญิง 30 คน โดยใช้ วิธีวัดความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดลักษณะ ความเป็นชาย = 0.85 และค่าแบบวัดลักษณะความเป็นหญิง = 0.78

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 39 ข้อ ไปทดสอบใช้เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีที่ 4 5 และ 6 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมน จำนวน 60 คน เป็นชาย 30 คน และเป็นหญิง 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) ผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

	ค่าความเที่ยง
ทั้งฉบับ	0.90
วัดลักษณะความเป็นชาย	0.84
วัดลักษณะความเป็นหญิง	0.89

แบบวัดความวิตกกังวล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบวัดความวิตกกังวลของ สปิเกลเบอร์เกอร์ (Spielberger, et al. 1970) แบบวัดนี้มีชื่อว่า The State-Trait Anxiety Inventory: STAI) โดยนำมาเฉพาะตอนสองเรียก X-II (Trait Anxiety) ซึ่งเป็นการประเมินระดับความวิตกกังวลของตนเองที่เกิดขึ้นในสภาพการณ์ต่างๆ ไป จำนวน 20 ข้อมาใช้ แบบวัดนี้ได้มีการแปลเป็นภาษาไทย โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิงนิศยา ศุภภัคดี ดร.สาวยุติ วรกิจโกศล และดร.มาลี นิสสัยสุข ทั้งนี้ได้แก้ไขข้อกระทงบางส่วน ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบวัด

เป็นแบบวัดความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลแบ่งเป็นข้อความที่มีความหมายทางบวก 7 ข้อ และข้อความที่มีความหมายทางลบ 13 ข้อ

วิธีการตอบแบบวัด

เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ คือ

1. ไม่มีเลย	2. บางครั้ง
3. บ่อยๆ	4. เสมอๆ

ผู้ตอบจะต้องพิจารณาว่าข้อความในแต่ละข้อความตรงกับความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นในสภาพการณ์ต่างๆ ไปมากน้อยเพียงใด (ดูภาคผนวก ค.)

ตัวอย่าง

ข้อความ	ไม่มีเลย	บางครั้ง	บ่อยๆ	เสมอๆ
ทำนรู้สึกลึบตันได้ง่าย				
ทำนรู้สึกลึบตันหงุดหงิด				

เกณฑ์ในการให้คะแนน

คำตอบ	คะแนนที่ได้	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เสมอๆ	1	4
บ่อยๆ	2	3
บางครั้ง	3	2
ไม่มีเลย	4	1

การแปลผลคะแนน

คิดโดยการรวมคะแนนทั้ง 20 ข้อ ของผู้ตอบแบบวัดความวิตกกังวลเข้าด้วยกัน เป็นคะแนนความวิตกกังวลของผู้ตอบแบบวัดแต่ละคน โดยถือว่าผู้ที่มีคะแนนสูงจะมีความวิตกกังวลสูงกว่าผู้ที่มีคะแนนต่ำ

การหาค่าความตรงและความเที่ยงของแบบวัดความวิตกกังวล (Validity and Reliability)

แบบวัดความวิตกกังวล STAI ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงและความตรงโดย สปิลเบอร์เกอร์ และคณะ (Spielberger and Gorsuch 1966)

การหาค่าความตรง (Validity) ของแบบวัดความวิตกกังวล STAI สปิลเบอร์เกอร์ และคณะ (Spielberger et al; 1970) ได้นำแบบวัดความวิตกกังวลแบบเทรท (Trait Anxiety) ไปตรวจสอบความแม่นยำตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) โดยนำไปหาค่าสหสัมพันธ์กับแบบวัดความวิตกกังวลแบบอื่น คือ The IPAI Anxiety Scale (Cattell & Scheier 1963) The Taylor Manifest Anxiety Scale (TMAS) โดยทดสอบกับ นักศึกษาหญิงจำนวน 126 คน ผลปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจาก Trait Anxiety Scale กับ IPAI = 0.75 และกับ TMAS = 0.81 (Spielberger 1983)

แบบวัด STAI นี้ได้มีผู้นำไปใช้วัดความวิตกกังวลแบบเทรทในงานวิจัยต่างๆ มากกว่า 200 เรื่อง ซึ่งจากรายงานการวิจัยพบว่าแบบวัด STAI นี้มีความเที่ยงตรงและความแม่นยำค่อนข้างสูง

การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดโดยนำไปทดสอบกับนักศึกษาหญิงจำนวน 531 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการหาค่าความคงที่ภายใน (Internal Consistency) แบบ Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดความวิตกกังวลแบบเทรท (Trait Anxiety Scale) = 0.91

แบบวัด STAI ฉบับภาษาไทยซึ่งแปลโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิง นิตยา คชภักดี ดร.มาลี นิสสัยสุข และดร.สมฤดี วรภิจโกศาทกร ได้มีผู้นำแบบวัดนี้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง ดังเช่น ชมชื่น สมประเสริฐ (ชมชื่น สมประเสริฐ 2526 อ้างถึงใน อนงค์ ลีละชัยกุล 2529) ได้วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยวิธีทดลองซ้ำได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สำหรับแบบวัดความวิตกกังวลแบบเทรท = 0.83 ดาราวรรณ ต๊ะบินดา (ดาราวรรณ ต๊ะบินดา 2527) ได้วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงด้วยวิธีแบบ Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดความวิตกกังวลแบบเทรท = 0.86 และนิภา เลิศลือชาชัย (นิภา เลิศลือชาชัย 2532) ได้วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยวิธีการแบบ Cronbach's Alpha Coefficient = 0.87

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามดังกล่าวไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 5 และ 6 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยายาคม จำนวน 60 คน เป็นชาย 30 คน เป็นหญิง 30 คน ตอบแบบสอบถาม แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงโดยวิธีวัดความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ผลการวิเคราะห์ได้ค่าสัมประสิทธิ์ = 0.87

วิธีดำเนินการวิจัย

1. นำแบบวัดลักษณะบทบาททางเพศ และแบบวัดความวิตกกังวลไปศึกษาขั้นนำเพื่อคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability)
2. หลังจากนั้นนำแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ ไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบจำนวน 400 ชุด

3. นำแบบสอบถามที่ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว มาตรวจให้คะแนนแล้วนำคะแนนที่ได้ มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เอส พี เอส เอช เอ็กซ์ (SPSS^X) ในการวิเคราะห์ ค่าสถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาททางเพศ
  - ก. หาค่าเฉลี่ยมีชัฒิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนบทบาททางเพศในข้อกระทงที่เป็นลักษณะเพศหญิง (Femininity) และข้อกระทงที่เป็นลักษณะของเพศชาย (Masculinity)
  - ข. นำค่าเฉลี่ยของมีชัฒิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนบทบาททางเพศในข้อ ก. มาหาค่ามัชฐฐาน (Median)
  - ค. หาร้อยละ (Percentage) ของกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาททางเพศแต่ละประเภท
2. ในแบบสอบถามเกี่ยวกับความวิตกกังวล
  - ก. หาค่าเฉลี่ยมีชัฒิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนความวิตกกังวล
  - ข. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความวิตกกังวล
3. ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละบทบาทซึ่งมีจำนวนไม่เท่ากัน

4. ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 2 3 โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะบทบาททางเพศแตกต่างกัน 4 แบบ กับคะแนนความวิตกกังวล ด้วยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม โดยใช้ค่ามัธยฐานของคะแนนบทบาททางเพศเป็นตัวแบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1	Masculinity
กลุ่มที่ 2	Femininity
กลุ่มที่ 3	Androgyny
กลุ่มที่ 4	Undifferentiated

ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two Way Anova) โดยมีตัวแปรเพศ และบทบาททางเพศเป็นตัวแปรต้น มีคะแนนความวิตกกังวลเป็นตัวแปรตาม

4. ในกรณีที่มี Main Effect ได้แก่เพศ และบทบาททางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบภายหลังด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) เพื่อจะได้ทราบว่าคู่ไหนแตกต่างกันอย่างไร
5. ในกรณีที่มีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ใช้วิธีการ Plot Graph ดูปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศ และบทบาททางเพศเพื่อดูว่าตัวแปรทั้งสองมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไร